

12. Báseň 2

Jednou ke mně přišel pár,
řek mi: mám chuť na bulvár.
Koupím si však tulipán,
vždyť na lásku nejsem stár.

Jsem přec muž, jenž srdce lámá.
Nejsem svatý dalajláma!
K čemu, chlapi, kolík máme?
Kde je horník, je i jáma.

Odnášel si květiny.
Já otevřel noviny.
On stih v tutéž hodinu
přefiknout dvě dívčiny.

Pán jak Ikar ve svém ledu
dělal, co já nedovedu.
Mít dvě holky, to znám z chatu.
Kdypak já to taky svedu?

Chtěl bych též pít z jejich retů,
odvahu však neseberu.
Jsem jen snílek, vždy se pletu,
je to smůla, na mou větu.

Nechám v krámu otevřené,
jsem kazisvět a ne že ne.
Řek jsem tomu muži jenom:
Ty ženy jsou nakažené.

Pán se lekl, trochu zbled,
náhle zděšen z těch dvou žen.
Zbývá říci – a to hned:
Celé to byl divný set!